

Arrest

nr. 256 098 van 10 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COOLEMAN
Langestraat 131
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. COOLEMAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 22 juni 1999 geboren in Zummar, Centraal-Irak. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. Uw vader stierf toen u vier jaar oud was en uw oom nam de zorg voor u, uw moeder en uw zussen op. U bent analfabeet en werkte soms in een restaurant. Begin augustus 2014, bij de komst van de Islamitische Staat in de regio, vluchtte u samen met uw familie naar Demko, een dorp in de buurt van Zakho. Jullie keerden terug naar het dorp in augustus 2017. Jullie huis was nog bewoonbaar en er was water en elektriciteit.

Jullie verhuurden de opslagplaats naast de woning aan een man die S. heet. Hij sloeg er koelkasten en ander materiaal op. Hij bracht de koelkasten naar Zummar om ze te laten repareren.

U hielp de koelkasten uitladen en nadat S. vertrok, kuiste u de opslagplaats op. Op 5 september 2018 kwam er een auto langs. De inzittenden wilden u een koelkast verkopen. U zei dat S. de aankoop regelde. U ging mee met de auto om het toestel te gaan bekijken. Eenmaal aangekomen in de woning werd u verteld dat de mannen van plan waren om springstof in de koelkast te stoppen en dat u deze tot ontploffing moest brengen wanneer S. ze meeneemt. U wilde niet op het aanbod ingaan en u werd geslagen. Ze dreigden ermee om u en uw familie te vermoorden, waarop u besloot het voorstel te aanvaarden. De mannen waren in hun nopjes en zeiden dat ze u rijk zouden maken. U werd geblinddoekt en naar huis gebracht. Ze gaven u een gsm mee en zeiden dat ze de volgende avond de koelkast gingen brengen. Uw moeder zag dat er iets mis was en u biechtte alles op. Uw moeder belde uw oom. Uw oom belde een zeker W., die u kwam ophalen. U bleef nog een paar dagen bij hem totdat uw reis voorbereid was.

Op 8 september 2018 verliet u het dorp opnieuw. Uw familie vestigde zich in Hokna, waar ze momenteel nog steeds verblijven. U reisde naar Turkije. U werd naar Bulgarije gesmokkeld waar u opgepakt werd en tot 24 december 2018 in de gevangenis opgesloten werd. Zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, reisde u verder naar België waar u op 18 mei 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie. U kan het CGVS er niet van overtuigen dat u daadwerkelijk gevraagd werd een koelkast tot ontploffing te brengen omwille van volgende redenen.

Vooreerst heeft u er geen idee van wie de mensen waren die u dit voorstel deden. U verklaarde dat het om een terroristische groepering ging en stelde dat de mannen Arabisch spraken, behalve een persoon die met u in het Koerdisch communiceerde aangezien u de Arabische taal niet machtig bent. De mannen waren in Arabische gewaden gehuld (CGVS p.9). Meer kon u niet vertellen. Dit is merkwaardig. Men zou nochtans verwachten dat dergelijke groeperingen, in het geval ze mensen proberen in de schakelen voor hun doel, de potentiële rekrut toch een begin van informatie geven van wie ze zijn, voor welke doelen ze strijden etc. (CGVS p.14). Het is niet uitgesloten dat degene die ze willen engageren interesse heeft voor de zaak waarvoor de groepering zich inzet en bijgevolg maar al te graag zijn diensten aanbiedt. U had die mannen voor 5 september 2017 nooit gezien. Ze hebben nooit gepolst naar uw politieke overtuigingen (CGVS p.15) of op een andere manier proberen te beïnvloeden of overtuigen.. Dat de groepering in kwestie u op geen enkele manier inzicht biedt over hun missie en visie en onderzoekt waar u zich ideologisch situeert ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder blijkt dat de mannen u meenamen naar een van hun schuilplaatsen zonder enige voorzorgen te nemen. U moest in de auto gaan zitten en u werd naar een huis gereden een paar dorpen verderop. U verklaarde dat u niet geblinddoekt werd. Het is weinig plausibel en niet overtuigend dat een terroristische cel u mee gaat nemen naar een van hun schuilplaatsen zonder te weten of u al dan niet hun zaak zou steunen (CGVS p.12). Toen u terug naar huis gebracht werd en u had ingestemd met hun voorstel, werd u wel geblinddoekt (CGVS p.12). Dit mist elke logica. Dat ze u, waarvan ze op geen enkele manier konden inschatten of hij al dan niet sympathie had voor hun zaak, zomaar open en bloot zouden laten kennis nemen van hun schuilplaats, is zeer weinig geloofwaardig. Uw belagers hadden verder op geen enkele manier enige voorzorgen ingebouwd zodat u zich aan de afspraak zou houden (CGVS p.15).

U werd gedwongen in te stemmen met een plan waar u niet mee akkoord was, waarna u vervolgens gewoon thuis afgezet wordt zonder dat er rekening mee gehouden dat u zich misschien bedenkt, laat staan dat hiertegen garanties werd ingebouwd.

Hoewel u beschikte over de nodige informatie om de politie of andere ordediensten in te lichten over de aanwezigheid van een terroristische cel in de regio, heeft u dit niet gedaan (CGVS p.12). U gevraagd waarom u de politie niet had ingelicht, verklaarde u dat ze er mee bedreigd hadden u en uw familie te vermoorden. Nu kan er aangestipt worden dat u wist waar het huis zich bevond alwaar de terroristische cel zich schuil hield. Het was dan ook eenvoudig geweest voor de ordediensten om op basis van die informatie een verrassingsaanval te organiseren en zo de cel op te rollen. U had zelfs een gsm gekregen waarop ze u zouden contacteren (CGVS p.10). Ook deze heeft u niet aan de politie overhandigd (CGVS p.15). Dat u dit alles niet gedaan heeft, en dat de terreurcel u hiervoor alle mogelijkheden aanbood door het open en bloot tonen van hun basis, is weinig geloofwaardig.

U stelde dat u een gsm kreeg van de terroristen waarop ze u zouden contacteren. Ze zouden de volgende dag langskomen om de koelkast te brengen (CGVS p.10). Klaarblijkelijk is hier geen gevolg aan gegeven. U werd niet gecontacteerd en de mannen zijn niet meer langs geweest (CGVS p.12). Ook dit is hoogst merkwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het is vrij zinloos om iemand onder druk te zetten om bepaalde acties te ondernemen om er dan verder geen gevolg aan te geven.

Uit uw verklaringen blijkt dat u enkel uw oom inlichtte over wat er gebeurd was. U heeft vreemd genoeg nagelaten om S. op de hoogte te brengen van het gevaar dat ook hem boven het hoofd hing. S. was nochtans de verantwoordelijke voor het koelkastenbedrijf en een potentieel doelwit. Het is dan voor de hand liggend dat u hem zou inlichten zodat de man de nodige waakzaamheid aan de dag kan leggen en de nodige voorzorgsmaatregelen in acht kan nemen. Ook dit heeft u niet gedaan hetgeen hoogst merkwaardig is en nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Tot slot blijkt dat er discrepanties bestaan tussen uw verklaringen afgelegd bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen afgelegd op het CGVS. Zo verklaarde u bij het gehoor op DVZ dat u gevraagd werd een explosief voor hen tot ontploffing te brengen. U zou hiermee akkoord gegaan zijn zodat ze u met rust lieten (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Tijdens het gehoor op het CGVS zou u meegenomen zijn, initieel geweigerd hebben, vervolgens geslagen en vastgehouden zijn, waarna u zwichtte voor de druk van de mannen en het voorstel aanvaardde (CGVS p.10). U werd geconfronteerd met deze afwijkende verklaringen, u kwam niet verder dan aan te geven dat de afwijkende verklaringen het resultaat zijn van een misverstand en u wel degelijk dezelfde verklaringen had afgelegd (CGVS p.14). Hoewel u de kans geboden werd eventuele fouten die in de notulen van de DVZ geslopen waren te corrigeren bij aanvang van het gehoor op het CGVS, heeft u nagelaten dit te doen. Ook dit is nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten, nl. uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, wijzigen deze appreciatie niet daar ze geen ander licht werpen op de door u aangehaalde asielmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl/>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Ninewa behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak gehad. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003.

Dit geldt ook voor de provincie Ninewa. In deze etnisch-religieus diverse provincie zijn talrijke nationale en lokale veiligheidsactoren actief. Naast de nationale Iraakse veiligheidsdiensten (Iraqi Security Forces, ISF), zijn er talrijke gewapende groepen actief, al dan niet onder de officiële paraplu van de Popular Mobilization Forces (PMF) of onder het gezag van de Kurdistan Regional Government (KRG).

De districten Akre en Sheikhan maken officieel deel uit van de provincie maar staan sinds 1991 ononderbroken onder controle van de KRG. De veiligheidssituatie in deze districten is bijgevolg stabiel. Delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya staan eveneens de facto onder Koerdische controle. De ISF opereren in de provincie hoofdzakelijk vanuit Mosul stad. Verschillende PMF en met de KRG gelieerde groepen, al dan niet samengesteld volgens etnisch-religieuze breuklijnen, opereren in de verschillende districten van de provincie buiten de stad Mosul. De fragmentatie van de veiligheidsactoren en het gebrek aan onderlinge coördinatie zorgt evenwel voor onduidelijkheid betreffende de daadwerkelijke controle over de verschillende gebieden. ISIS controleert geen grondgebied meer maar blijft actief in de provincie.

In de periode 2018 tot begin 2020 vonden in heel Ninewa veiligheidsincidenten plaats, al wordt de veiligheidssituatie in de provincie gekenmerkt door significante lokale verschillen. In de districten Akre en Sheikhan, die reeds jarenlang de facto onder Koerdische controle staan, vinden slechts hoogst uitzonderlijk veiligheidsincidenten plaats. In de delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya die eveneens de facto onder Koerdische controle staan gebeuren er weinig incidenten. ISIS voert vanuit afgelegen gebieden asymmetrische acties uit in de provincie, deze zijn voornamelijk gericht tegen de ISF en aan de overheid gelieerde milities, maar ook tegen burgers. De modus operandi van ISIS was hierbij in 2019 en begin 2020 dezelfde als in 2018: gerichte executies van personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken, hinderlagen tegen ISF en PMF en afpersing van de lokale bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS waren er militaire grondoperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS. Uit de beschikbare informatie over de verschillende veiligheidsincidenten die in 2019 en 2020 plaatsvonden in Ninewa kan worden afgeleid dat het hoofdzakelijk doelgericht geweld betreft, dat plaatsvindt in het conflict tussen overheidsactoren en ISIS. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden.

Daarnaast viel de Turkse luchtmacht in het district Sinjar tweemaal stellingen aan van de Koerdische YBS (Eenheden voor de Verdediging van Sinjar), een met de Koerdische arbeiderspartij (PKK) gelieerde Yezidi groepering in Sinjar. Bij de eerste aanval werden twee YBS-leden gedood. Bij de tweede aanval vielen 45 slachtoffers. Het is onduidelijk of het hierbij burgerslachtoffers betrof. Er vonden ook betogingen plaats tegen de corruptie van de afgezette gouverneur en door leden van een PMF-brigade die zich hebben verzet tegen het bevel om Mosul en de Ninewa Plains te verlaten. Hierbij vielen geen burgerdoden.

Het aantal dodelijke burgerslachtoffers in de provincie Ninewa is vanaf 2018 sterk beginnen dalen. In 2019 stabiliseerde het maandelijks aantal burgerdoden op een relatief laag niveau. Hierbij dient de kanttekening geplaatst te worden dat de tellingen van het aantal burgerslachtoffers in Ninewa in 2019 worden vertekend door de vondsten van massagraven van slachtoffers uit de tijd van het grootschalige conflict met ISIS (2014-2017). Een gelijkaardige daling werd sinds 2018 vastgesteld in het aantal geweldsincidenten. De maandelijks cijfers stabiliseerden op eenzelfde, relatief laag niveau van april 2018 tot december 2019. Het offensief tegen ISIS zorgde in de provincie Ninewa voor aanzienlijke oorlogsschade. De heropbouw van de vernielde of beschadigde woningen en infrastructuur in Ninewa verloopt traag, vooral door het ontbreken van de nodige fondsen en corruptie.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.596.450 van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. IOM merkt op dat de algemene levensomstandigheden van IDP's en returnees in 2019 verbeterden in vergelijking met 2018. Ninewa is anno 2020 de provincie waar het hoogste aantal IDP's verblijft en is eveneens de provincie waar de meeste terugkeer geregistreerd wordt: 1.766.334 returnees, waarvan 1.020.336 naar Mosul. De totale terugkeerratio naar de provincie Ninewa bedraagt 64%. IOM vernoemt geen districten uit Ninewa waar geen terugkeer plaatsvond. De terugkeerratio varieert evenwel per district. De aanwezigheid van lokale milities kan in Ninewa een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als redenen om niet terug te keren. Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3

EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Ninewa niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 Vreemdelingenwet; schending van artikel 1a van het Verdrag van Genève; schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Samenvatting van het middel:

*"Verzoeker heeft gegronde redenen om te vrezen voor **vervolgung in de vluchtelingenrechtelijke zin**. Verzoeker werd immers aangesproken door een terroristische groepering met de vraag om een koelkast tot ontploffing te brengen wanneer S. deze zou meenemen. Er was geen mogelijkheid om te weigeren, nu verzoeker werd geslagen, maar ook omdat er gedreigd werd verzoeker en zijn familie te vermoorden."*

Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende: [...]

Deze elementen toegepast op verzoeker:

4.1.1. zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij zijn verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend op 18 mei 2020.

4.1.2. een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De verzoeker om internationale bescherming moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (D. VANHEULE, *Vluchtelingen: een overzicht*, Gent, Mys en Breesch, 1998, 21 - 22).

Volgens verweerster kan verzoeker niet overtuigen dat hij daadwerkelijk werd gevraagd een koelkast tot ontploffing te brengen. Bijgevolg kan er, blijkens de bestreden beslissing van verweerster, geconcludeerd worden dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet heeft aangetoond.

Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk en gegronde vrees voor vervolging koestert en hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst, Irak, te verlaten. Verweerster concludeert verkeerdelijk dat er geen geloof gehecht kan worden aan het vluchtrelaas van verzoeker.

- Terroristische groepering door wie verzoeker werd aangesproken

Ten onrechte haalt verweerster aan dat de verklaringen van verzoeker, over de terroristische groepering die hem hebben aangesproken, niet geloofwaardig zouden zijn.

Verzoeker benadrukt dat hij verweerster alle informatie heeft gegeven die hij wist. Hij heeft ook op de vragen geantwoord, én **er werden verder geen details door verweerster gevraagd**. Bijgevolg is het nogal kort door de bocht om verzoeker te verwijten zagezegd 'vaag' te zijn, terwijl verzoeker op elk van de vragen van verweerster een antwoord heeft gegeven.

Uiteraard, uit angst voor de gevolgen, heeft verzoeker de mannen die hem benaderd hebben niet aan een kruisverhoor onderworpen. Verzoeker werd gevraagd om een koelkast tot ontploffing te brengen, én toen verzoeker, in eerste instantie, weigerde om op de vraag van de mannen in te gaan, werd hij **geslagen**. In dit opzicht is het dan ook niet onlogisch dat verzoeker zich '**low - profile**' heeft gehouden, én niet heeft doorgevraagd naar hun visie.

Toen de mannen bij verzoeker langskwamen in de opslagplaats, was het trouwens **de eerste keer** dat verzoeker deze personen heeft gezien. Dit waren normale, 'gewone' mensen, die gewone kleren droegen, én dus **ook niet extra in het oog sprongen**. Want naast de twee personen die in **Arabisch gewaden** waren gehuld, waren de twee andere mannen **gewoon gekleed**. Er was één man die Koerdisch sprak, én die communiceerde met verzoeker, de andere spraken Arabisch. Verzoeker heeft verweerster **alle informatie** gegeven die hij wist. Echter verwacht verweerster details van verzoeker die **onredelijk** zijn, zodat de argumentering van verweerster niet in aanmerking kan worden genomen.

- Bezoek aan "schuilplaats" zonder enige voorzorgen te nemen

Verweerster merkt in de bestreden beslissing op dat het relaas van verzoeker elke logica mist, nu verzoeker naar een huis werd gebracht zonder blinddoek, én op de terugweg wél een blinddoek werd aangedaan, quod non.

Echter houdt de verwerende partij **geen rekening met de specifieke omstandigheden**. Immers, toen verzoeker door de man werd aangesproken die Koerdisch sprak, deed deze zich voor als '**klant**'. Verzoeker wist op dit moment niet wat de bedoeling van het bezoek van de groepering was. Er werd verzoeker gevraagd om de koelkast te gaan bekijken, waarna hij instemde. Er werd toen op **geen enkele manier over een ontploffing of het plaatsen van explosieven in de koelkast** gesproken. Uiteraard, moest verzoeker op dat moment geblinddoekt worden, dan zou dit toch **te véél argwaan** hebben gewekt, én zou verzoeker onmiddellijk hebben doorgehad dat er iets niet klopte.

Dat het huis, waar verzoeker naar toe werd gebracht, een schuilplaats zou zijn is iets wat verweerster er van maakt. Verzoeker werd immers naar **een gewoon huis** gebracht, én alles verliep normaal. De mannen waren ook bijzonder gastvrij, én pas toen verzoeker naar de koelkast had gekeken, **veranderde de sfeer** én werd er van verzoeker geeist dat er TNT in de de koelkast werd geplaatst én hij deze tot ontploffing zou brengen. Op dat moment waren er 3 personen binnen, zodat, wanneer verzoeker zei dit niet te accepteren, hij door hen op het **hoofd werd geslagen** én een **tijd bewusteloos** was. Toen verzoeker bijkwam, was verzoeker al op **een andere plaats**. Er werd gedreigd, én verzoeker werd verteld dat hij nu "in hun handen was". Verzoeker had verschrikkelijk **véél angst**, waardoor hij dacht, om uit de situatie te geraken, het beter was om gewoon akkoord te gaan.

Als verzoeker zou helpen, dan zou hij beloond worden. In geval van tegenwerking dan zou verzoeker én zijn familie wél gevonden worden.

Dat het voor de personen menens was, én zij verzoeker wouden verwittigen dat hij maar beter hun eisen kon opvolgen, bleek ook uit het feit dat verzoeker, op de terugweg naar zijn huis, **wél geblinddoekt** werd. Verzoeker was ook op een andere plaats dan het huis waar hij eerder was, waardoor verzoeker zijn belagers, door de blinddoek, wouden vermijden dat verzoeker te weten kwam waar hij effectief was.

- Inlichten politie

In de bestreden beslissing krijgt verzoeker van verweerster het verwijt dat hij, hoewel zij zagezegd beschikte over de aanwezigheid van een terroristische cel in de regio, de politie of de ordediensten niet heeft ingelicht.

Verzoeker had hier evenwel **een goede reden** toe. Immers, verzoeker werd gewaarschuwd dat de groepering met meer dan deze vier mensen was, én hij er 'goed aan deed' niet naar de politie te gaan.

Op het moment van de feiten was verzoeker ook **uiterst jong**, slechts 19 jaar. Toen verzoeker thuis was, én ook de oom van verzoeker aanwezig was, werd verzoeker verplicht de GSM, die hij van de mannen had gekregen, **af te geven aan zijn oom** die ermee gehandeld heeft. Wat er verder met de GSM gebeurd is, weet verzoeker niet gezien de oom van verzoeker had beslist dit verder af te handelen.

Volgens de oom was het geen goed idee om naar de politie te gaan. Er was namelijk **een risico**, gezien ook de politie **corrupt**, én dus **op geen enkele manier betrouwbaar**, is.

- Inlichten S.

Verweerster haalt in de bestreden beslissing aan dat het bevreemdend is dat verzoeker S. niet zou hebben ingelicht van het gevaar dat boven zijn hoofd hing.

Verzoeker kreeg echter **geen kans om S. te verwittigen**, gezien hij onmiddellijk diende onder te duiken. Verzoeker werd bijna onmiddellijk na het incident opgehaald door een vriend van zijn oom, W., die hem een paar dagen onderdak heeft gegeven. Maar omdat de oom van verzoeker vragen heeft gekregen over verzoeker, én diens familie, **was het ook bij de vriend van de oom niet meer veilig**, waardoor alles in het werk werd gezet om verzoeker **zo snel mogelijk het land te laten ontvluchten**.

- Vermeende tegenstrijdigheden tussen verklaringen DVZ & verweerster

Verder blijkt in de bestreden beslissing dat er discrepanties zouden ontstaan tussen de verklaringen afgelegd door verzoeker bij DVZ én bij verweerster. Maar verzoeker benadrukt, dit klopt niet. Verzoeker is formeel, tijdens beide verhoren heeft hij **gelijklopende verklaringen** afgelegd én het feit dat er bij DVZ niet genoteerd werd dat hij initieel weigerde, is te wijten aan een **misverstand met de tolk**.

4.1.3. omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer: [...]

Verzoeker wordt in Irak bedreigd en vervolgd door een terroristische groepering.

4.1.4. de bescherming van het land niet kunnen of niet willen inroepen

Volgens de heersende rechtsleer: [...]

Uit objectieve informatie blijkt dat in Irak de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie, niet de mogelijkheid hebben om bescherming te bieden aan individuen. Bovendien zijn de Irakese ordediensten corrupt, én kan er op geen enkel ogenblik gegarandeerd worden dat zij effectief bescherming kunnen bieden aan verzoeker.

Het huidige middel is bijgevolg gegrond.”.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet; schending van de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“Samenvatting van het middel:

“Verzoeker heeft minstens recht op **subsidiare bescherming**. Gezien de **huidige veiligheidssituatie in Irak**, en de provincie Ninewa in het bijzonder, loopt verzoeker, bij terugkeer naar Irak, **een reëel risico loopt op ernstige bedreiging** overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Er dient overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden worden aan personen die bij terugkeer naar hun land van herkomst zullen worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de instaties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming moeten voeren.

De term 'verzoek tot internationale bescherming' dekt dus op heden beide aspecten. Het onderzoek naar klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

Overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt [...]

De subsidiare bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoeker. Verzoeker heeft **de Irakese nationaliteit én is afkomstig van de provincie Ninewa**.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico loopt om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd door de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Verweerster heeft immers de plicht om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

4.2.1. veiligheidssituatie provincie Ninewa

Verweerster erkent in de bestreden beslissing dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa nog steeds **complex, problematisch én ernstig** is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bijgevolg is het compleet **onbegrijpelijk** waarom er aan verzoeker, op grond van artikel 48/4, § 2, c), geen subsidiare beschermingsstatus kan toegekend worden. Immers, betreffende de veiligheidssituatie **in de provincie Ninewa kan niet gesteld worden dat deze "veilig" is**: [citering stukken 3, 7 en 8, gevoegd bij verzoekschrift]

Op vandaag vallen er nog altijd **burger-slachtoffers**: [citering stukken 3, 4 en 5, gevoegd bij verzoekschrift]

Naast het gegeven dat **de veiligheidssituatie precair** is, zijn ook **de humanitaire omstandigheden in de provincie Ninewa allesbehalve**: [citering stukken 4 en 6, gevoegd bij verzoekschrift]

Hetzelfde valt trouwens af te leiden uit de COI - Focus van verweerster (COI Focus, Iraq: security situation in Central and Southern Iraq van 20 maart 2020): [...]

4.2.2. conclusie

Uit deze informatie volgt dat de algemene veiligheidssituatie in geheel Irak, én meer specifiek in de provincie Ninewa, **dramatisch** is geworden. **Dit op zodanige wijze dat subsidiare bescherming zich opdringt voor alle personen die hun Iraakse nationaliteit kunnen bewijzen**. Immers, door verzoeker terug te sturen naar Irak zou hij, gelet op de hierboven geschetste huidige veiligheidssituatie én humanitaire situatie, een groot risico op schade lopen.

Verweerster is blind voor de werkelijkheid. Rekening houdende met bovengaande feiten is het duidelijk onterecht dat verweerster geen subsidiare bescherming toekent aan verzoeker.

Huidig middel is bijgevolg gegrond.”

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. EASO, "Iraq: ssecurity situation", October 2020, te consulteren op [...]

4. Home Office, "Country Policy and Information Note - Iraq: Security and humanitarian situation", May 2020, p. 28, te consulteren op [...]

5. UNHCR, "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq, May 2019, p. 23, te consulteren op [...]
6. Middle East Institute, "The forgotten Iraq", March 2020, p. 1, te consulteren op [...]
7. "Iraq - current critical security issues", geraadpleegd op 1 maart 2021, te consulteren op [...]
8. "Ninewa security bulletin: January 10 - January 17, 2020", 22 januari 2020, te consulteren op [...]"

2.3. Bij aanvullende nota van 26 mei 2021 brengt verweerder inzake de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa volgende landeninformatie bij:

- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en houdt vol dat hij werd aangesproken door een terroristische groepering met de vraag om een koelkast tot ontploffing te brengen wanneer S. deze zou meenemen.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd. Dit besluit steunt inzonderheid op de volgende vaststellingen en overwegingen:

- verzoeker heeft er geen idee van wie hem heeft trachten te rekruteren;

- de mannen namen verzoeker mee naar een van hun schuilplaatsen zonder het nemen van enige voorzorgen en zonder te weten of verzoeker hun zaak al dan niet zou steunen;
- verzoeker had de mogelijkheid en informatie om de politie of andere ordediensten in te lichten over de aanwezigheid van een terroristische cel in de regio, maar heeft dit niet gedaan;
- verzoeker kreeg van de terroristen een gsm en zou de volgende dag de koelkast krijgen, maar hieraan werd geen gevolg gegeven;
- verzoeker heeft nagelaten S., het potentieel doelwit op de hoogte te brengen van het gevaar dat hem boven het hoofd hing, hoewel S. de verantwoordelijke was voor het koelkastenbedrijf;
- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af bij de DVZ en het CGVS aangaande het verloop van zijn interacties met de terroristen en zijn aanvaarding van de opdracht.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in om deze pertinente motieven, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij alle informatie over de terroristen heeft gegeven, hekelt hij dat er geen verdere details werden gevraagd door verweerder en stelt hij dat hij zich 'low-profile' hield en ook niet heeft doorgevraagd naar de visie van de terroristen.

Verzoeker lijkt hiermee voorbij te gaan aan de motivering dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat een terroristische groepering, die mensen probeert in te schakelen voor hun doel, de potentiële rekrut voorafgaandelijk screent en toch enige informatie zou geven over wie ze zijn en voor welke doelen ze strijden.

Waar verzoeker hekelt dat verweerder geen verdere details heeft gevraagd, dient opgemerkt dat het verzoeker toekomt om zijn vrees voor vervolging toe te lichten en aannemelijk te maken. Indien verzoeker meende dat hij over een of ander onderwerp nog bijkomende inlichtingen had dan kon hij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen.

In dit verband kan bovendien niet worden ingezien waarom de terroristische groepering precies verzoeker, en niet S. als zaakvoerder, trachtte in te lijven. Verzoeker heeft hier evenmin een verklaring voor (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

7. Verder legt verzoeker in het verzoekschrift uit dat hij niet werd geblinddoekt op weg naar de schuilplaats van de terroristen omdat hij op dat moment niet wist wat de bedoeling van het bezoek was. Hij voegt eraan toe dat de sfeer omsloeg toen hij naar de koelkast keek en hem gevraagd werd om deze tot ontploffing te brengen, dat hij ingevolge zijn weigering werd geslagen en bedreigd en dat hij op de terugweg wel werd geblinddoekt.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het louter herhalen van de voorgehouden gebeurtenissen. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

8. Wat betreft de vaststelling dat verzoeker de politie niet inlichtte, wijst verzoeker erop dat hij werd gewaarschuwd niet naar de politie te gaan en dat de groepering uit meer dan deze vier personen bestond, dat hij op het moment van de feiten uiterst jong was, dat hij de GSM aan zijn oom had gegeven en dat deze hem afraadde om naar de politie te gaan.

In zoverre al geloof zou worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, *quod non*, dan dient er nog op gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Uit verzoekers verklaringen komt naar voor dat hij zelfs geen poging heeft ondernomen om de politie of enige andere ordediensten in Irak op de hoogte te brengen van zijn problemen, en bij uitbreiding, de problemen van S.. Nochtans is redelijk te verwachten dat verzoeker, gelet op de informatie die hij over de groepering had (locatie, gsm, etc.), naar de politie zou stappen zodat de groepering zou kunnen worden opgerold en verzoeker op die manier in veiligheid zou worden gesteld. Verzoekers jeugdige leeftijd, hoewel hij reeds meerderjarig was op dat moment, en de raad van zijn oom kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoeker dermate geïntimideerd was door de terroristische groepering dat hij zich niet tot de politie durfde te wenden, kan niet worden ingezien dat deze terroristische groepering zodanig amateuristisch en onvoorzichtig te werk zou gaan door verzoeker, die weigerachtig was om mee te werken, op de hoogte was van hun schuilplaats en in het bezit van hun gsm, gewoon thuis af te zetten en op die manier het risico te lopen te worden verklikt.

9. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij de kans niet had om S. te verwittigen, aangezien hij onmiddellijk diende onder te duiken. Nochtans blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij, nadat hij door de terroristische groepering terug thuis werd afgezet, pas de volgende dag onderdook (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Er kan dan ook niet worden aanvaard dat verzoeker geen tijd had om S. op de hoogte te brengen van zijn problemen terwijl hij anderzijds wel in de mogelijkheid was om de drastische beslissing te nemen om het land te verlaten.

10. Daar waar verzoeker stelt dat er tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken een misverstand was met de tolk, vindt dit geen grondslag in het administratief dossier. De verklaringen van verzoeker en de vragenlijst werden verzoeker voorgelezen en door hem ondertekend. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst, noch met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, wanneer hem uitdrukkelijk naar zijn interview bij de DVZ gevraagd werd, maakte verzoeker geen enkel gewag van enige problemen tijdens het interview bij de DVZ (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3). Slechts na confrontatie met de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen gaf verzoeker aan dat het een misverstand betrof. Dit is niet ernstig. De tegenstrijdigheden zijn bovendien dermate flagrant dat in wezen bij de DVZ en bij het CGVS een ander scenario voorgehouden wordt, wat niet te verschonen valt door een misverstand.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook blijkt uit de aanvullende nota van 26 mei 2021 van verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Ninewa geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De informatie die verzoeker inzake de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa in Centraal-Irak bijbrengt en waaruit hij citeert (stukken 3 tot 8, gevoegd bij het verzoekschrift) is namelijk deels dezelfde, ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder – die bovendien bij aanvullende nota van 26 mei 2021 verder wordt bevestigd door nieuwe recente informatie – en aan de op deze informatie geschraagde motieven in de bestreden beslissing. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de provincie Ninewa.

Voorts volstaat de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie inzake de humanitaire omstandigheden niet om *in concreto* aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat hij een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zouden vormen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS